

L'entrega... que defensava la Mare Teresa de Calcuta: "No us canseu de donar, però no doneu el que us sobra. Doneu fins que us faci mal. Estima fins que faci mal. Si fa mal, bona senyal." El que som, és precisament el que donem, i no pas el que tenim.

Això és en el que hem convertit Àfrica, però Àfrica és molt més que això. Àfrica no només és guerra, pobresa o corrupció. Àfrica és *teranga*, "acollida". Un continent que t'obre les portes i te l'ensenya de la mà. Àfrica és convivència pacífica entre catòlics i musulmans, entre wòlof i fula.

En un context de pobresa, extrema en moltes ocasions, el Senegal continua sent un país de somriures i alegries enmarcades en la *teranga*, una paraula wòlof, un dels idiomes oficials del Senegal, que es traduiria com "hospitalitat" o "calidesa", i és possiblement el concepte que millor defineix els senegalesos.

Quan marxés de l'Àfrica no marxés. Un cop s'arriba a l'Àfrica, l'ànima queda seduïda per la riquesa i puresa espiritual d'aquest continent.

Marxo del Senegal havent-me sentit com a casa, m'han fet sentir un més de la família, en realitat, m'han fet un més de la família.

Al'arribada es deia Mballocounda, a la meua partida l'havien rebatejat: "Alegriacounda".

Mirant enrere, i agafant el quadern de viatge, reneixen els sentiments que vaig atrapar en escrits com: "Avui no he dinat, però amb el meu dinar, dues famílies s'han alimentat. Avui he après que és millor donar que rebre, que només ho reps tot quan ho dones tot." "A l'hospital, el que millor saben fer és embolicar els cadàvers."

Hi tornaré, "*inshallah*" (si Déu vol)!

Em pregunto: aquestes persones malviurien així, si nosaltres visquéssim com hauríem de viure? Al Senegal tots hi teniu les portes obertes. Us convido a anar-hi, no us faltaran allotjament ni una acollida sentint-vos un més de la gran família.

Allà el Nadal encara no ha passat,

cada dia pot ser Nadal. Cada dia pot ser Nadal si naixem en la pobresa i la humilitat per rescatar d'aquesta als altres.

Finalment, voldria donar les gràcies a totes les persones que humilment i amb un gran gest m'han ajudat i que han patit durant la meua estada al tròpic: tot el servei de Pediatria, les infermeres de Pediatria tant de la planta com de la unitat neonatal i maternoinfantil, al servei de Farmàcia, a les infermeres i auxiliars del servei d'urgències i a les germanes de la Comunitat Vedrúna. Moltes gràcies a tots!

I finalitzo a amb una cita de l'educador Enrique Martínez Reguere: "*Elegir el altruismo como*

opción de vida es como nacer heredero de una cuantiosa fortuna que atesora lo mejor de la gente: hará que te vayas encontrando con las personas más generosas que deambulan por el mundo. La generosidad en cierto modo es un sistema selectivo como lo es un casino financiero; en los casinos financieros se encierran los codiciosos para restregarse ambiciones y envidias; en los casinos de la generosidad se encuentran los que necesitan menos para repartir con los demás lo mucho que les sobra."

Iñaki Alegria,
resident de Pediatria

PS: Pertanyem al món, tots som germans

